

## Előfizetési díj.

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

|                           |              |
|---------------------------|--------------|
| Egész évre . . . . .      | 15 frt.      |
| Félévre . . . . .         | 8 „          |
| Negyedévre . . . . .      | 4 „          |
| Egy óra helyben . . . . . | 1 frt 50 kr. |

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

## Szerkesztői szállítás:

Főtér 4-ik szám háva a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

## AZ ÉRTÉKESEBB CZIKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adnak vissza.

## Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

## Hirdetési díjak:

Hatszor hasábozott gármond sor vagy annak tere 3 kr. Bélyegdi minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

## Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelit Alajos (Wallzeile 22.) Haasensteint g. (Wallfischgasse) 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau

## Nyitléri cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

## ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”  
politikai és közgazdasági napilap

1875. második negyedére.

## A „Kelet” előfizetési ára:

|                      |              |
|----------------------|--------------|
| Félévre . . . . .    | 8 frt        |
| Negyedévre . . . . . | 4 „          |
| Egy óra . . . . .    | 1 frt 50 kr. |

Egyes szám ára 7 kr.

A megrendelések legcélszerűbben postai utalvánnyal alólírt könyvkereskedésébe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

## Stein János

„Kelet” kiadója.

## Reform-kérdések.

## I.

## Kiindulási pont.

A mikor egy nemzet a fejlődés azon korszakába lépett, melyben mi vagyunk, a midőn elévült intézményeink majd mindenikének reformokra van szüksége, mindek előtt a kiindulási pont iránt kell tisztában lenniök nemcsak azoknak, kik kezdeményezők, vagy hivatali lesznek a kezdeményezett reformjavaslatokat bírálat alá venni, mint lesz az 1875-iki országgyűlés, hanem magának a nemzetnek is.

Mintán mindenki érzi e korszak fontosságát a mintán parlamentarizmus formák közt mozognak, igen természetes, hogy a kezdeményezési joggal felruházott s arra kötelezett miniszterium felé fordul mindnyájunk figyelme.

Igen sokan vannak ennél fogva, kik szeretnék az egyes miniszterek író asztalait titkos rejtekeibe bepillantani, s a midőn ezt elérni nem képesek, határozottan azt sürgetik, hogy a miniszterium nemcsak elveket mondjon ki, hanem részletekben is formulázott reformjavaslatokat bocsásson közre.

En részéről ezzel ellenkezőleg úgy

vagyok meggyőződve, hogy a miniszteriumnak kötelessége ugyan álláspontját jelezni, azonban helyesebben cselekszik, ha javaslatai részleteit idő-nap előtt dobra nem üti.

Ezen meggyőződésembe megerősítenek az eddig történtek, főleg pedig az akkori belügyminiszter Szapáry által a törvényhatóságok területi kikerekítése tárgyában az országgyűlésnek benyújtott javaslatának sorsa, mely a rendes uton használható s kijavítható lett volna, de a parlamentarizmus mellőzésével különböző nemű előtanácskozások után az illető törvényhatóságok kihallgatására került a sor, melyek vetekedve igyekeztek bebizonyítani az önkormányzatra való anyagi s szellemi képességeket s történelmi jogosultságokat, míg végre az egész törvényjavaslat lezsurult a napirendről s közelebből újra hasonló kérdés merült fel a törvényszékek reductiója kérdésében, mely alkalommal igen nagy hasznát lehetett volna venni annak, ha a törvényhatóságok célszerű területi felosztása már meg lett volna állapítva.

Mindezekből kiindulva én részéről nemcsak hogy nem hibáztatom, hanem helyeslem a miniszterium azon eljárását, miszerint reformjavaslatait még ma nem részletezi.

Ellenben hibáztatni lehetne azt, ha a miniszterium azon alapelvet is homályban kívánna tartani, mely reformjavaslatait fektetni kívánja, mert azzal már a választások előtt tisztában kell lenni a választóknak.

Lehetnek, sőt tudom, hogy vannak olyanok, kik nem sokat reménylenek, sőt félnek a miniszterium és szabadelvűpárt reformjavaslataitól, de nem azért, mintha nem lennének tisztában az alappal, melyre a jelenlegi többség állani fog, hanem épen azért, mert azt ösmerik és perhorrescálják p. o. azok, kik a Metternich-Apponyi-féle rendszer emberei s hangoztatják ugyan a parlamentarizmust és önkormányzatot mint jelszavakat, de óhajtanak azokat a dicasterialis rendszer keretei közé szorítani. Hogy ezek nem biznak a miniszteriumban, az természetes.

Épen oly természetes, hogy azok is előre jósolgatják, hogy a jelenlegi miniszterium és többség nincs hivatva a szükséges reformokat keresztül vinni, kik oly reformokat óhajtanának, melyek előbb hátrább anarchiára és dissolutióra vezetnének. Ám legyen kinek-kinek a maga hite szerint, a meggyőződést és bizalmat erősíteni úgy sem lehet, valamint azt sem,

hogy a siketek lássanak és a vakok halljanak — de kölcsönbe engedjék meg ők is, kik az eddigi nyilatkozataiból és tényekből a miniszteriumnak és szabadelvű pártnak következtetve a reform kérdések szerencsés megoldása iránt némi reményt táplálnak, legyen a magok hitök szerint.

Lehet hogy csalódom, de úgy hiszem, miszerint a nélkül, hogy a miniszteri titkokba be lennék avatva, legalább sejtem az alapot, melyre a kormány reformjavaslatait fektetni fogja s azért táplálók reményem.

Ha azonban még ezen reményt nem is táplálnám keblemben, kötelességemnek tartanám azon alapra vonatkozó nézeteimet elmondani, melyre különösen belkormányzatunk körüli reformjainkat fektetni óhajtanám.

Indulhatunk ki a központosítás vagy az önkormányzat alapelveiből s mindkét esetben rendezhetjük belügyeinket úgy, hogy kormányzatunk pontosabb, gyorsabb lesz s talán még kevesebbe is fog kerülni, mint a jelenben; de ha részint centralisticus reformokat létesítünk, részint pedig az önkormányzat elveire fektetjük reformjainkat, kétségen kívül azt fogjuk elérni, hogy a kormányzás nálunk merőben lehetetlenné válik.

A nélkül, hogy a centralisatio és önkormányzat előnyei és hátrányai felett elméleti vitába eszkezném, egyszerűleg elmondom miért indulnék ki reformjaink alkotásánál a mérsékelt decentralisatio és önkormányzat alapelveiből ki.

A nemzet multjánál, abból kifejtett jelleménél fogva, az ezen alapokra fektetett reformokat örömmel fogadná s önként hozná áldozatul némely olynemű rögeszmé, melyek miatt a kormányzat egyes ágainak reformálása majd nem lehetetlen, míg a centralisatióval szemben gyanakodó lévén, könnyen még csökönyösebbé válna előítéletei mellett.

Az önkormányzat alapjára állnék azért is, mert valameddig a létező intézményeket lehet reformálni, nem teremteneik tabularását.

Előnyösnek tartom az önkormányzatot azért is, mert ez a nemzet életeterejét fenntartja s az egyes vidékek megszokják, hogy ne várják a sültgalambnak szájukba repülését, hanem magok segítenek magokon. Ezenkívül közelebbről megismerkedve a kormányzat nehézségeivel, kevésbé lesznek követelők a kormányfővel szemben.

De főleg azért óhajtanék, hogy az önkormányzat nálunk beleillesztessék a par-

liamentarizmus keretébe, mert maga a nemzet ahoz mai nap is mondhatni a pietás egy bizonyos nemével ragaszkodik, s ennek nem oly régen adta jelét, a midőn akkori miniszterelnök, Bittónak a miniszterium nevében mondott ily irányú nyilatkozata oly általános helyesléssel találkozott, nemcsak a házban, hanem azon kívül is.

Megkönnyítette állásunkat az a körülmény, hogy igen megkevesedett azok száma, kik a nemzetet újból járszalagra kívánnák tenni s a merev centralisatio korszakát óhajtanák visszaidézni, viszont kevesen vannak azok is, kik az önkormányzat alatt a törvényhatóságok mindenbátóságát értik.

Mindezeknél fogva nem csak reményem, hanem hiszem is, miszerint ha kormányunk és a szabadelvű párt elszánt akaratral lép az önkormányzat alapján a reformok terére, ha szembre mer szálni a hagyományos előítéletekkel, s ha kiméletlenül lenyírbálja az önkormányzat fattyukinövéseit, sikerülni fog intézményeinket ez alapokon célszerűen reformálnunk.

Legid. gr. Bethlen János.

— A szabadelvű párt utolsó értekezletén a választások vezetésére egy szűkebb körű végrehajtó bizottságot, s ennek gyámoitására a vidéki viszonyokkal leginkább ismerős párttagokból egy nagy választmányt alakított. Amannak elnökévé Gorove pártelnök, tagjaivá Móritz P. gr. Péchy M., Pulszky F., Földváry M., Kovács L., Wahrman, Horváth E. Nagy Gy., Tisza L., Somssich, Nikóles, Podmaniczky, Harkányi F., Justh J. és Papp Lajos választattak. A nagy választmányba pedig Bittó L., Beöthy Alg., Csengery, Csernatony, Falk, Degré, Házmán, Hodossy, Horváth B., Horváth Gy., Horváth L., Károlyi, Kármán, Korizmes, Kautz, Lehoszky, Molnár Antal, Majthényi D., Muzslay, Oláh Gy., gr. Ráday G., b. Rudics, gr. Szapáry Gy., Szilágyi D., Szilágyi, Szemző, Szilágy, Szeniczai, Szontagh P., Tóth V., Urváry L., Ordódy, Várady G., Zichy Antal, Zichy M. és Zsedényi választattak. Mindkettőbe a főrendek szabadelvű köre is küldeni fog néhány tagot, a nagy választmány pedig a vidéki pártelnökök is tagjai lesznek.

## A sessió végén.

Budapest, május 23.

(A.) Az 1872—5-iki országgyűlés most ulte utolsó pillanatait s érdekes viták, gyors

„Báhmaly Tihamér és Bérczy Gyöngyvirág menyegzőjére.

## IV.

Tihamér barátunk elérte tehát vágyai netovábbját, Gyöngyvirágot sajátjának tekintheti. Szabad volt csökölgatni a lánya kis hófehér kezecskéit, édes, piros ajkait s álmódzhatott forró kebelén az üdvözültek boldogságáról.

Ha egy sötét árny nem lehegett volna közte és szerelme között.

Egy sötét árny, a mi után annyian úgy futnak — a nagyság?

A „nagyság titka” kezdé üzöbe venni.

A sajtó kimondá a halottra, hogy „nagy tehetség”, rajta maradt az élő is. Tihamért instellálni kellett az irodalomba.

A mi történik olyanformán, hogy a candidatusnak keresztül kell enni egy csomó fényes, de annál rosszabb „diszvacsorát” (maradván olykor-olykor saját erszényére az egész megtisztaltatás); meginni a te s tu poharat olyan celebritásokkal, kik „ifju” írók sem voltak soha — s olyan tisztes, meglelt, kopaszodni kezdő urakkal, kik mindig „ifju” írók maradnak, szóval, minden kiadásu genálitásokkal. Jó neven kell venni egy rakás sületlen toasztot s még sületlenebb bököt, melyekben legtöbbször inkább fel van magasztalva az, a ki mondja, mint a kinek mondják. Megköszönni szépen olyan emberek jó tanácsait, kik effélére egyáltalán nem érezhetik feljogosítva magukat.

Háládatos méltánnyal fogadni a sok leányu mamák megtisztelő hunyorgatásait, kik nagy ostentatíval magyarázgatják az új csillog ragyogó tulajdonságait, próbái igyekvő s ez igyekeztetbe rendesen belesülő, csemetéiknek

tevékenység közben haladt a felosztásra kitűzött időponthoz. Ez uttal nem ő felsége volt az, a ki a sessiót a trónbeszéd felolvasásával berekesztette. A dalmátiai ut fáradaimai s a távolléte idején össze halmozódott sok mindenféle ügy nem engedték meg leutazását s így a miniszterelnököt érte a trónbeszéd felolvasásának s a törvényhozás berekesztésének kitűntetése. Királyunk ez uttal hosszabb ideig fog távol maradni a magyar fővárostól.

Az 1872—5-iki országgyűlés emlékeztetőhez nagy események fűződnek. Habár a törvényalkotás terén messze elmaradt a várakozások megett, habár organicus törvényt a választó, a földadó-katasteri javaslatok és a kereskedelmi edex kivételével nem igen hozott s belső reformjaink munkáját nem sokkal vitte előbbre, létrehozott olyan tény, mely legalább a jövőnek nyit szebb kilátásokat az alkotás és belserveszködés terén. A pártviszály, az egyenetlenség, a magyarság házi bajai, hosszú belküzdelmei tették az utóbbi időben lehetetlenné az üdvös munkálkodást a haza érdekében.

A zavarban, a chaoszban, melyet a képviselőház pártjai éveken át mutattak, a folytonos munkára, a sikeres tevékenységre nem volt lehetőség. Kormányokat bukattai, ez volt az egyedüli, a miben — fájdalom gyakrabban mint az ország érdeke kívánta — a ház tevékenysége sok időt át nyilatkozott.

Alig két év és pár hó folyamán négy miniszteriuma volt az országnak. Midőn a jelen törvényhozás összeült, Lónyay Menyhért grófot találta a miniszterium élén. Rövid idő múlva Szilágyi cabinetet követtezett, melyet azután Bittó István kormánya váltott föl, volt tehát kormány elég, különböző tehetségekből, különböző elemekből alakulva s különböző célok felé törekedve. De a parlamentet egyik sem volt képes vezetni, mert a házban nem voltak valódi pártok, s fejelemzett pártok. A régi pártállapot bomlásnak indult s a frakciók változóköny szövetekezése minden előrelátást, minden számítás kizár, minden tevékenységet akadályozott s különösen erős kormány alakulását tette lehetetlenné.

Folytonos küzdelmek és belső bajok közepett járt le elég sivárán a három éves tevékenység legnagyobb része. Egyszer a zavar olyan fokra nőtt, hogy má: kétség támadt az iránt, lehet-e általában parlamentaris kormányt alakítani az országban. De a legnagyobb veszély e szomorú pillanatában hozta meg a frakciókban újra felülkerekedett hazafiság a parlamentnek a rendet, a nemzetnek pedig a pártküzdelmeken végét. A legnagyobb zavar pillanatában egyesültek, fusionáltak az ed-

Olvadozni az irodalomimádást affektál, érettkorú syrének epedő sohajai mellett s a világrt sem vágni savanyu arcot.

Egyszerre szerelmesnek lenni bizonyos „jó nevű” (s nagyszájú) írók legrosszabb munkáiba.

Belomarkolni bátran az önmagát elrejtő szerénység s valódi érdem koszorúiba.

S végre a mi legfontosabb s a jövőre nézve döntő, felcsapni valamelyik cliquebe, ha lehet, természetesen a legtekintélyesebbe s nekirugtatni mindazoknak, kik még nem tartoznak oda, szóval, nézni az egész világot, eskis ennek a clique-nek a szemüvegén keresztül, stb. stb.

Ezeket pedig valamirevaló íróknak mind keresztül kell esni — minálunk.

Persze, hogy Tihamér barátunkat is cibálták jobbra-balra, de dicséretre mondom, meg is szökött legtöbbször s kifogástalan szerénységgel hallgatott az ő kultuszéről.

Pedig a szerkesztők még az utcán is elfogdoszták, hogy küldjön nekik már valamit, sőt néhány tekintélyes firma a szövívők közül, kéz alatt olyanformán is cölözogott, hogy nem ártana készen tartani valami nagybbszabásu művet, mert a „Kisfaludy-társaság”-nál egy szék üresedésben van s onnan oly „elismert” tehetségek s a „Gyöngyvirág” leendő, szerkesztőjének hiányoznia nem szabad.

Hiszen csak várjatek! Gondolta nagy mérgesen Tihamér s kezdett a lehető legkezesztényietlenebbül gondolni arra a szerencsétlen flótásra, kinek először jutott eszébe, hogy ha két egyforma hosszúságú sor szembre lévő két végére ugyanazon magán- és másállangzókkal ellátott szöveget bigyesztenek, azt úgy hívják, hogy cadentia.

(Folyt. köv.)

## A „KELET” TÁRCZÁJA.

## Az első ros z vers.

## Elbeszélés.

(Folytatás.)

## III.

Mint minden kicsi és nagy esemény a világban, hihetőség ez is feledésbe merült volna lassankint, ha Miklós bátyám egyszer csaknem részesül olyan meglepetésben, a milyenről legkevésbé sem álmodott.

A dicsériárdgk elhangzása után kevéssel, az én csöndesen dolgozgatózó öregem ajtya föl pattan s ott áll előtte, kissé halványan ugyan, de másként teljes épségben a „nemzet halottja” Báhmaly Tihamér.

Az öreg csak teljes kopasz volta óvta meg attól, hogy hajszálai föl ne álljanak ijedében.

— Hát te élsz? Egyebet sem tudott mondani hirtelenében.

— Engedelmevel kedves bátyám, élek egy kicsit s épen egy kis fölvilágosítással akarok szolgálni.

Az öreg most már meg is merte tapogtatni az ifjút s mintán meggyőződött róla, hogy minden emberi számítás szerint csakugyan ő az, maga mellé erőszakolta, hogy már most hát beszéljen, hogy mer az utcán járni, mikor már elmondta a sajtó, hogy „nyugodjék békében”!

— A félreértés hihetőleg onnan származhatott — kezdé az ifju — hogy megérke-

zések után napon a szomszéd erdőbe mentem vadászni. Kissé mélyen találtam behatolni a sűrűbe. A nap már alkonyulóban volt s én előkészületeket kezdtem tenni, hogy egy árnyas bükk tövében kipihenjem fáradaimaimat. A mint fegyveremet leemelttem vállmról, a ravasz egy kiálló ágba ütökzök, a lövés elcsattan s a golyó oldalomba furódik. Minden emberi lak távol s az idő már éjjeledni kezdett. Alig volt annyi erőm, hogy néhányszor kurtömbe fujjassak. Hiába! Semmi felelet. Megkísértém elindulni önerőmn, de a nagy vérzésés következtében, lábaim tántorogni kezdettek, a fákát tánczolni láttam magam előtt s én elvesztém eszméletemet.

A többi X . . . barátomtól tudtam. Ő mondta el nekem, mint akadtak rám a bozót között, mint szállítottak haza, mint kutatták ki vadásztáskámat, mint akadtak rá ama néhány szerencsétlen íversre, miből aztán kisült a következtetés, hogy öngyilkos lettem.

Igy értesíté hirtelenében nevezett barátunk Arthurt, a pillanat hevében s így lön minden ros z akarat nélkül ugyan, félrevezetve a sajtó s én valóban vigasztalhatatlan vagyok ily körülmények között létezésem tudatában.

Eddig tartott Tihamér elbeszélése.

Miklós bátyám, midőn teljesen megbocsátotta az ifjunak, hogy életben maradni bátorzkodott, mindjárt neki fogott a vállatának.

— Hát aztán öcsém, csakugyan te irtad azokat a verseket, mi?

Az ifju lesütött szemekkel, bizonyos szégyenkezéssel, félhangosan suttogá:

— Igen!

Ime, egy valódi költő, a ki szerény! Gondolta az öreg. Ezt per expresse neki küld-

te az uristen. Na hiszen, az ő kezei közül ugyan meg sem is menekül.

— Aztán még te mered azt irni, hogy meg akarsz halni?

— Talán jobb is volna édes bátyám. Miért tagadjam, halálíg szerelmes vagyok Gyöngyvirágba, de tudom, hogy bátyám nem fogja nekem adni soha.

Az öreg ur akkorát ölelt e szavakra az ő kedves öcséje urán, hogy az majd segítségért kiáltott.

— Hogy én nem adom neked az én leányomat? Hát ki mondta azt. Dehogynem adom. De bizony neked adom! De ha tizenkettő volna is, mind teneked adnám. Lármázott az öreg, hajlandó levén még a polygamiát is divatbahozni örömeiben.

Tihamér elmosolyodott. Most már azt is meg merte kérdezni hogy:

— De mikor, bátyám?

— A mikor akarod, öcsém. Holnap, ma, ebben a pillanatban. S kezdett erősen esengetni valamennyi inas után, hogy küldjék be már valahára azt a leányt.

Még ros z neven vette, mikor maga a elmeszes fiatal ember bátorzkodott megjegyezni erre a nagy sietségre, hogy előbb talán bizonyos formálítások sem ártanának.

Denique a kis Gyöngyvirág tanubizonyosságát adta, hogy ő a legengedelmesebb leány a világban. Atyja választása ellen egy szó kifogást sem koczázgatott s mikor az esküvő napját két hétre tűzték, egyetlen szóval sem panaszkodott, hogy hát olyan hamar.

A szerkesztők s a megszorodott szívű ismerősök pedig pár nap alatt megkapták a dementit — aranybetűs meghívók alakjában —



ordinális kérdések fognak előfordulni, melyek egy miként döntetnek el egyesek úgy vidéknek érdekében lesz figyelemmel kísérni.  
(Vége köv.)

## Az ev. ref. egyházkerület gyűlései.

Kolozsvár, május 21. 1875.

II-ik ülés.

— Az elnök gr. Mikó Imre ő. excaja a gyűlést fél tíz órákor megnyitván, jegyző Elekes Károly gyulafehérvári esperes a megnyitási ülés jegyzőkönyvét olvassa fel; a mult gyűlésről lapunk mult számában szövegeztünk, melytől most csak azt említenek még fel, hogy az elnöki remek megnyitási beszéd, melyet a keresztesek valánk már mult számunkban közöltünk, egész terjedelmében jegyzőkönyvbe iktatott, határozatokat. Ezután a napirendre ért át, az 5-ik pontig az első gyűlésen előhírtak s így most annak tárgyalása következett. Bodor Antal titkár bejelent a igazgatókat s azok tudomásul vétetnek. Következett tárgysorozat végleges megállapítása. Az általános igazgatótanács javaslata csekély módosítással elfogadtatott. Br. Kemény Gábornak a tárgysorozati javaslat ellen csupán az a kifogás van, hogy néhány fontos pontot a 13 és 7-et az enyedi ügyekre vonatkozólag előbb említeni és az enyedi ügyeket együttesen tárgyalni óhajtaná. Indítványozza tehát, hogy a 13 és 7-ik pontok mindjárt a 11 alá következzenek. Ez indítványa elfogadtatik ugyan, de em levén az iratok még beterveztve, ily sorrendben még sem volt tárgyalható az ügy s a mai gyűléstől a jövőre maradt.

Segédjegyzőknek kinevezetnek: Debreczeni József, Hegedűs István, Demeter Ámu, Fülöp Géza.

A bizottságokba kinevezetnek: a) Több feliratok és felterjesztések szerkesztésére: Gyarmathy Miklós, Szentiványi Kálmán, Szász Domokos; b) Kérvények átvizsgálására és véleményezésére: gr. Toldalagi Viktor, Siszer Gábor, Szász Béla. c) Kérvények átvizsgálására és véleményezésére: Szász Géza, Kerekes József, Solymosi István. d) Sémli ügyek átvizsgálására és véleményezésére: néze Mihály, dr. Kolozsvári Sándor, Benke János; e) Egyházkerületi pénztár és pénzügyek felülvizsgálására: Kabos László, Biari Sándor, Dombi Lajos. f) Püspök által kezelt pénzekről való számadás felülvizsgálására: Pogány György, Jancsó, Toka g) Irányhagón túli superintendenciák jegyzőkönyveinek átvizsgálására és azokból merített indítványok előterjesztésére: Sámli László, Benedek Ádám, Szabó Pál. h) Tanári kijelölő levélkéik lebontására, összeszámlálására és a szavazatokról bizottságba: Gyárfás Domokos, Szabó Károly, Szabó Samu, Horváth Gáspár.

Szász Béla indítványozza, hogy mintán választások külön pont alatt kitűzve nincsenek, az elnök által esetről esetre kitűzendő a megfelelő gyűlésen mindig bejelentessék. Helyeslők. Elfogadtatik. Br. Kemény Gábor az 50-ik pont alatt, Bányai Vitális körvén, hogy a bizottság tárgyalhassa, már most éri a kérvényi bizottsághoz átteni. Elfogadtatik. Bodor titkár a beérkezett kérvényeket bejuttatja, a többiek közt az eddigi körvénnyel az állítását, a n-enyedi vádlottak számadásuk megvizsgálását illetőleg; továbbá a nagyenyedi egyházkerület meghívását ott tartandó gyűlésre, a mi eljenzéssel vétetett tudomásul, kérvények a kérvényi bizottsághoz utasítottak. Ft. Nagy Péter püspök évi jelentését teimég jelentésében a kepe és az, özvegyek és árvák gyére vonatkozólag indítványt ad elő, mely az lető bizottsághoz tétetik át. Bejelent a év alattait: Faragó József, Szász János és L. Almásy Sámuel. Végül érzékeny szavak-an ajánlja, hogy ha már nem tudjuk, a kik most elválnak, ha találkoznunk-e még a földön agy nem, legalább váljunk el békében és barátságosan. A gyűlés eljenzéssel fogadta e jó irvánatot és Székely Gergely indítványára a ft. üspököt fáradozásaiért jegyzőkönyvi elismerésben részesítette.

Olvasztatik az igazgató tanács évi működésére vonatkozó jelentése Kisantal Sámuel missionarius hivatalát a pitești (felvidékre) s plojești (alvidékre) lelkészek közt 300—300 rttal megosztani kívánja.

A püspök felvilágosítást ad, hogy azért an a pitești évi 600 frt. fizetéssel ajánlva, mert a plojești egyházközség emancipálta magát az egyházkerület alól és így meg nem izzható.

Szikszai Lajos nem tartja elégségesnek a ily hosszúságú jelentések felolvasását. Egy bizottság küldetését ajánlja, a hol minden egyes pont tárgyalás alá kerüljön s azokhoz hozzá szólani lehessen, ha kormányzatunk van, eljünk vele s ne fogadjuk el egyszerű hallás után megvitatás nélkül a jelentéseket.

Szentiványi Kálmán szintén e nézetben van s bár némi megjegyzései ez ügyre voltak, a bizottság előtti tárgyalás alkalmára tartja fent azokat.

A gyűlés elfogadja a bizottság kiküldetését abba legid. Gróf Bethlen János elnökletével

alatt: Szikszai Lajos, Szentiványi Kálmán és Kisantal Sámuel. választatnak meg. Hegedűs János indítványozza, hogy az enyedi kérvények az enyedi ügyben kiküldött bizottsághoz tétessenek át. Elfogadtatik.

A nagy-enyedi gazdasági bizottságba kinevezetnek: Br. Bánffy Albert, Vályi Elek, Vass Albert, br. Bánffy Dani. Olvasztatik az egyházkerület 7-es bizottságának a papválasztási szabályok módosítása iránt tett javaslata és az egyházközségek csoportosítása iránti ig. tanácsi indítvány. Székely Gergely megjegyzi, hogy olyanak e tárgyak, miszerint azokat egyszeri felolvasás után megbirálni, azokhoz hozzá szólani nem lehet: éppen ezért kinyomtatni és szótosztatni kéri. Bodor Antal titkár felemlíti, hogy 1873 ban ki volt nyomtatva, most csak módosítva van, azt pedig, hogy módosítva is kinyomassék, megkímélhető költségnek tartja. Ft. Nagy Péter püspök: A törvényről, a mivé e javaslat is válik, az egyes ki- fejezések is bírálandók, kétértelműsége és zavarokra az adhat leg több alkalmat. Ajánlja, hogy a gyűlés semmi ily szerű tárgyat el ne fogadjon addig, a míg az kinyomtatva nincs s egész telyében azt nem ismeri; ez ügyre vonatkozólag is pártolja Székely Gergely indítványát, a mi el is fogadtatik s a javaslat ki fog nyomtatni.

Két egyházkerületi főgondnok választása vált szükségessé. A püspök jelenti, hogy az alkalommal id. Almásy Sámuel helyébe egy törvényszéki bíró is választandó, Dáné István is helyettesítendő, terhes beteg lévén, vagy választás utján, vagy a törvényszék maga magát egészítse ki a helyettesítés által.

Br. Kemény Gábor, ft. Nagy Péter püspök, Ince György, Id. Szentiványi, Zeyk Károly felszólalása után határozatba megy, hogy a főgondnokok választása holnapra tüzessék és egyik megválasztása után szavazzanak a másikra. Gyarmathy Miklós: A Dáné István helyettesítésére a törvényszék fehatalmazásába belenyugszik, de hangsúlyoztatni kéri, hogy praecedensül ne szolgálhasson jövőre s csakis az egyes, a gyűlés által elfogadott esetekben egészítse ki magát. Nagy Sámuel kéri az eddigi szokást megtartani s így e hely is változással töltenő be. Elfogadtatik. Gyarmathy Sámuel hivatalos teendői s körülményei miatt lemond ig. tanácsosi állásáról; egyszersmind az igazgató tanácsosok választása iránti megállapodás kerül napirendre 3 évenként 6 kisorolándó lévén. Gyarmathy Zsigmond: 1872-ben választattak, de 1873-ban egészítették ki, ennél fogva csak 3 év múlva, tehát 1876-ban fogunk választani. Szikszai Lajos. Hogy mikor fogunk választani, azt senkitől másolt nem, csak a törvényről kérhetjük meg, az azt mondja, hogy 3 évenként. 1873-ban kiegészítés igaz, hogy történt, de a választás 1872-ben volt a három év letelt s a kisorsolás megejtendő. Benke S. is e nézetben van, a mi elfogadtatik.

A püspök tudatja, hogy a lemondás által megürült hely kisorsoltnak tekintetik s így csak 5 tag sorsolandó ki:

kisoroltattak: Kerekes József, Pogány György, dr. Kolozsvári Sándor, Lészai Ferencz, Gyarmathy Miklós. (Felkiáltások: maradjanak újra ők!)

Dr. Jeney V. Ez alkalommal póttagok választása is célszerű volna. A püspök: A törvény nem intézkedik róla, de nem ártana, mert dolgozni csak a tisztelletes urak dolgoznak. A választás holnap lesz.

Olvasztatik az ig. tanácsnak a domestica és egyházkerületi pénztár felállítását tárgyaló javaslata, a mely a pénztárak egyesítését ajánlja. A bizottsághoz utasítottak.

Ez után a gyűlésnek egy igen érdekes momentumra következett, bejelentetvén Kovács Sándor alsófehérmegyei mérnök 20,000 forintnyi alapítványa székely nemzeti és egyházi nevelési alapra, mely kamatos kamattal és gyűjtésekkel addig szaporítandó, a mig egy millióra növekedik, akkor N.-Enyedén egy szeretet ház alapítandó s a pénz más részének kamatjából székely fiuk lesznek külföldre kiküldendők kézi munkák tanulására. A gyűlés nagy figyelemmel hallgatta az alapító mellékelt tervet és megújuló eljenzéssel adott kifejezést elismerésének. Alapító reméli, hogy akad e hazában ezer ember, ki ezer-ezer frtot le tesz az alapra s akkor 80—90 év helyett 8-9 év alatt létrejöhet terve. Az állandó ig. tanácsához tétetik át Pogány György és Gáspár J. indítványára. Elnök: a gyűlés nevében meleg köszönetét fejezi ki e jótékonyaságról s ezt az alapítóval tudatni fogja.

Következik az enyedi egyházmegye indítványa, hogy a nemeslelkű alapító rendes egyh. ker. közgyűlési tagnak megválasztassék. (Általános élénk eljenzés.) Szabó S. figyelemzetteti a gyűlést, hogy közgyűlési tag csak titkos szavazással választható. Tisza László: Bár az általános eljenzés eléggé kifejezi a hála érzetét s a bizalmat, a törvény kívánalmának bátran eleget tehetünk az eredmény így is lesz.

Szavazásra kerül a dolog beadott összesen 84 szavazat, a mely egyetlen egy kivétel nélkül, mind a 84 szavazat. Kovács Sándort közgyűlési tagnak megválasztotta. Az érdeklődő hallás mellett megválasztották a

volt a gyűlésnek. No ilyen egyhangu szavazás aligha lesz több a gyűlés alatt. Ülés vége 1 órákor. (sk.)

## A „KELET“ magán-távirata.

Feladott Buda Pesten május 25. 10. ó. 20 p. d. e.

Érkezett, május 25. 12. ó. — p. d. u

A tróbeszéd a lapokban igen kedvező bírálattal találkoz. Királyunk Emsben találkozik a német és orosz császárral. A szabadelvű párt országos központi bizottsága köriratban jelenti a vidéki pártbizottságoknak megalakulását. A képviselők tegnap bucsulakomát tartottak.

## NAPI HIREK.

Kolozsvár, május 25. 1875.

— A városi bizottság szombati gyűléséről szóló tudósításunk lapunk tárgyhalmaza miatt a mult számból kisorulván, most e helyen említenek fel a gyűlés határozatait. A városi egyik malom használhatatlan állapotban lévén, a tanács azt ajánlja, hogy 20 évre adják ki vállalkozónak, a ki helyezze jókarba, fizessen mérsékelt haszonbért s husz év múlva bocsássa vissza a város tulajdonába. A városi bizottság ezt elfogadja s a pályázat kihirdetését elrendeli, de ha az rövid időn eredményre nem vezetne, a tanács tétessen meg a kellő igazításokat, hogy még az idén használni lehessen. A redout kijavítására vonatkozólag a mérnök három tervet ad be. 1-ör csak a padlás és fedél kiigazítása, az éleveszély ellen bizottságba helyezés 4000 frt. 2-or. A termeket is megnagyobbítja 6—7 ezer. 3. Az udvaron az épület hátsó része felépítések az első épület magasságára, melléktermek megnyerése végett, 20 ezer frt. A bizottság az első fogadta el, azon meghagyással, hogy a mérnök gondoskodjék a feljárás kényelmesebbé tételéről is. A tanács a téglá késleltetőt annyit a mennyt a redoutra szánt, eladhat, és azon felül a 4 ezer forint kikerültség az urbéri papirokat is zálogba teheti. Az eladni határozott apró ingatlanok nagyobb része elárulíttatott, de még 2 darab megmaradt. A befolyt öszveg mint törzs-vagyon kamatoztatandó s el nem költendő. A városra nézve egy igen előnyös ajánlat tétetett ezután Kovács Márton egyszerű becsléssel földműves és neje Török Ágnes részéről, hogy a városnak átadnak egy leányárvaháznak való telket, melyből eddig 700 frt. szállásbért kaptak, s azon egyezmény mellett, hogy a város becsültesse meg a házat s annak csupán 6%-os kamatát fizesse nekik szállásbérbe, míg élnek, ha meghaltak adja át annak, a kinek ők hagyják. (Valószínűleg épen az árvaháznak.) A gyűlés egy bizottságot küldött ki a telek megvizsgálására. Egyéb tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv hitelesítésére id. Hincz, Dalchau és Dávid felkérte, elnök az ülést d. u. 5 órákor bezárja.

— Az erdélyi ev. ref. egyházkerület mai gyűlésén lesz részben a döntő ütközet az enyedi seminarium átköltöztetése felett. E kérdés egész irodalmat szült s csak a jelenlegi gyűlés alkalmából, kapcsolatban az enyedi collegium vagyon rendezésével, a következő röpiratok jelentek meg és küldettek be szerkesztőségünkhez: „Az erdélyi ev. ref. fő- és közpénztárnodák autonómiaja s a nagy-enyedi papnővel-dét Kolozsvárra helyezéi indítvány.“ Irta Szabó Sámuel tanár. „Felvilágosítások az enyedi vagyongazdálkodás kérdésben.“ Kovács Gyulától, a nagy-enyedi főtanoda volt főördösztől. Még egy czimzetlen röpirat az átköltöztetés ügyében az enyedi tanoda tanári karától, aláírva Garda József igazgató és Lőte Lajos jegyző által. Az enyedik, mint ebből is látható, szerfelett nagy erőmegfeszítéssel működnek, ma megválnak eddig mire mehetek.

— Színházi hírek. A színház igazgatósága mindent elkövet a nyári színdény lehető élvezetessé tételére. Blaháné 5-ször lép föl a színpadon Augustus hó első felében, Buljovszkiné csak az őszkor jöhet le a szeptóber havában 3-or lépik fel. Azon Ballettársulat, melyet lapunk az igazgatóság figyelmébe ajánlott, már júniusban megkezdé előadásait. A naiv szerepök teljesen kielégítőleg lesz betöltve, mivel Follinus Herminnek már szerződést küldtek és Eibenschütz Mari őszre szintén tagja lesz színházunknak. Szigethy József „Mátyás király első kalandja“ czimű színműve csak a napokban adatott Budapesten, már ki van osztva. Ujdonságok lesznek a színpadon: „Cserebogár“ Margitai Dezsőtől. „Új világ“ vigi. Szilgietitől. „Ilona, a havasi bolond.“ Irta Tóth József, a nemzeti színház elhunyt nagyművésze. A mű színhely Radna környéke, az „ördög szorossa“ itt Erdélyben. „Makó György“ dráma Harai Vikortól. „A Tisza gyöngye“ népszínmű Benke K. tól. „Juca bácsikája“ Abonyi Lajostól, mely alkalmasint Kolozsváron kerül először színre. Régi színműveink közül fel lesznek elevenítve: Szilgietitől „Fidibusz“ és „Lá-

— Szombaton, május hó 29-én lesz az első előadás a nyári színházban. A szerdán jun. 2-án kezdődő és 16 előadásra szóló bérletre az igazgatóság az előfizetést következőleg nyitja meg: Páholy 32 frt, alsó erkélyszék 9 frt 60 kr, földszinti kőrszék 8 frt, földszinti 1-ső rendű zártzék 1-ső sortól 7-ik sorig bezárólag 6 frt 40 kr, földszinti 2-od rendű zártzék 8 ik sortól 11-ik sorig bezárólag 4 frt 80 kr, középerkélyzártzék 4 frt 80 kr, oldalerkélyzártzék 3 frt 20 kr, földszinti ülő vagy bementi jegy 3 frt 20 kr, földszintre váltott 16 drb bérletjegy június havában használható egyenként vagy tetszés szerint kettő, öt, hat, vagy több is egy-egy bérleti előadásban. Napi helyárak: Páholy 3 frt, alsó erkélyszék 1 frt, földszinti kőrszék 80 kr, földszinti 1-ső rendű zártzék 1-ső sortól 8-ik sorig 60 kr, földszinti 2-od rendű zártzék 8-ik sortól 11-ik sorig 50 kr, középerkélyzártzék 50 kr, oldalerkélyzártzék 40 kr, középerkarzati zártzék 40 kr, földszinti bementi jegy 40 kr, oldalkarzati ülőhely 30 kr, középerkarzati állóhely 20 kr, oldalkarzati állóhely 15 kr.

— Junius hó 27-29-én tartandó diszlövészet alkalmával kitűzendő jutalmakra — mint halljuk — az adakozások nagy mérvben folynak. Ujabban Simon Elek ur, polgármesteri díj ezim alatt 100 frtot, K. Biasini D. 100 francot, Kovács Károly egy 30 frt. értékű szivar-szipkát s egy 20 frt értékű albumot ajándékoztak. Ismerv városunk lelkesült közönségét, reméljük, hogy az adakozások evel nem szűnnek meg s minél előbb alkalmunk lesz újabb adakozásokat közölni.

— Nyilvános köszönet. A kolozsvári polgári lövészeget által e hó 17-én rendezett tavaszi mulatság alkalmával felülfizettek: br. Wesselényi Miklós 3 frtot, Incedi Sámuel ezredes 2 frtot, br. Bánffy György 1 frtot K. Biasini Domokos 1 frtot, Sigmund Ákos 1 frtot, mely adományokért a rendező bizottság köszönetét nyilvánítja. Kolozsvárt, 1875. máj. 24-én. Legifj. gr. Bethlen Sándor elnök. Sándor Kálmán jegyző.

— A kolozsvári iparosoknak az 1873-ki bécsi kiállításon nyert kitüntető jutalmak kiosztása 1875 május 27-én d. u. 4 órákor fog megtörténni a redoute-teremben a következő programmal. 1. Megnyitó karének a polgári dalárda által. 2. Elnök főispán ur megnyitja a gyűlést. 3. A miniszteri leirat felolvasása és a polgármester ur beszéde. 4. Az erdélyi gazdasági egylet alelnöke Tisza László ur alkalmi beszéde. 5. A kereskedelmi és iparkamara elnöke Finály H. ur alkalmi beszéde. 6. A kitüntetett kiállító névsorának felolvasása és a kitüntetések kiosztása a polgármester ur által. 7. Az iparos egylet elnöke Benigni Sámuel ur közbejuttatja az országos iparos egylet által a f. évi közgyűlésen négy kolozsvári iparosnak ítélő pályázati érmeiket. 8. Karének előadva a kolozsvári dalkör által.

— Czerny Antal kolozsvári könyvkötő a mult évi londoni kiállítási alkalmával kitüntetett kiállító közt szerepel. A kiállításban résztvevő magyarországi kiállítóknak odaítéltek érmei az osztrák-magyar konzulatus utján e napokban megküldetvén, a kereskedelmi és iparkamara utján az illetőknek kézbesitetni fognak.

— Beküldetett. Az 1870-ik évi 42-ik országos törvényeink alapján kiadott és Kolozsvár sz. k. város törvényhatósági szabályrendeletnek 1. Rész III. Czim II. fejezet 108. §-ban h. alatti intézkedése értelmében a főkapitány ur felügyel, hogy nyilvános árúhelyeken igazi mérték és súly használtassék. Ezen szabálynak daczára sajnosan tapasztaljuk, hogy némely nyilvános — különösen italokat áruló helyeken — szembetűnőleg látható kisebb mértékű italokat tesznek a vendégek eleibe vagy adnak ki a háztól, s ha szinte némely helyt igaz mértékkel mérnek, azt annyira hiával teszik, hogy a vevő vagy ivó minden lépten nyomon, uti experientia docuit, csalásnak van kitéve. Enél fogva sziveskedjék a t. főkapitány ur, az idézett szabály értelmében, az igazi mérték és súly használtassék, gyakori véletlen vizsgák és más szabályszerű eszközök által ugy a belmint szintén a külvárosi nyilvános árúhelyeken, szigoruan ellenőrizni, és ellenőriztetni, nehogy e miatt felsőbb helyre panaszok emeltesseken.

— Beküldetett. Kérdés a városi hatósághoz. Nem lehetne-e a többi külvárosok közelebb és távolabbi utcáiban lakó házak és telkek tulajdonosait is kötelezni, mint a kolomonostortezabéliek hatóságilag többször köteleztettek, hogy házaik és telkeik előtti gyalogutat kavicsos és porondal meg-hordassák; mivel némely utcákban a sár és gödrök miatt, az utza közepén — illetőleg a szekéruton is járnak, alig — és némelykor éppen nem lehet?

— A királyi ügyészségtől vettük a következő sorokat: Tekintetes Szerkesztő ur! Jelen hó 12-én a „Kelet“ 107-ik számának „napi hírek“ rovatában „egy rabló bandáról“ tétetett említés, mely állítólag a magyar keleti mozdony pályának Kocsárd-Kolozs közt levő vonalán üzn merényleteit. A közlemény megjelenése után nem késtem azonnal a bűnvádi vizsgálat érdekében a szükséges lépéseket megténni s annak eredményeként s a forgalom

biztonsága ellen támadt bir megelőzőlőadásul sietek tudatni a szerkesztő Urral, hogy a kolozsi vasuti állomáshoz gyanut keltő semmiféle távirat nem intéztetett s így szükség sem merült fel arra, hogy letartoztatási intézkedés tétessék: továbbá éppen ugy alaptalan azon állítás is, hogy üldözés folytán Apahidán rablók tartoztattak volna le. A kir. ügyészségtől Kolozsvárt, 1874 május 23-án, Sebestény Mihály kir. ügyész.

— Értésítés. A székely vértanúk szobrá rászózatára Orbán Balázs ivén adakoztak (második közlemény): Houchard Ferencz 5 frt; gr. Keglevich Gábor 1 frt, Bezze Antal 1 frt, Tóth József 1 frt, Papp Lajos 1 frt, Hamersberg Jenő 1 frt, Ugron Gábor 1 frt, Zámorszky Kálmán 1 frt, Schwarcz Gyula 1 frt: összesen 13 frt, mely összeg a takarékpénztárba kamatozgat elhelyeztetett. A szoborbizottság.

— Meghívás. A városi ipariskolában a jövő vasárnapon — f. hó 30-án — tartatnak a folyó tanévet bezáró közviszgalatok. E napon délelőtt 9—12-ig lesz a 2 első osztály közviszgalata a következő helyiségekben: a rom. kath. lyceumban, lutheránus iskolában, a reformátusok hídelvei (új utca) és külső magyar utcai népiiskolájában. Ugyanakkor tartatik a külön oktatásban részesült zsemlés tanulók közviszgalata is a városi polgári iskolában. Végre ugyancsak a fennebb megjelölt vasárnap délutánján 3—6-ig állanak közviszgalatot ez ipariskolának eddig fennálló 3 második és 1 harmadik osztályának növendékei a rom. kath. lyceumban, a luth. iskolában és a városi, polgári iskolában. E teljesleg nyilvános vizsgálatokra az illető iparos tanulók t. mestereit, szüleit és gyámjait, városunkban levő ipartársulatok képviselőit s általában a tanügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja az igazgatóság.

— Székely Udvarhely anyaváros közönsége mályen éreztvén, hogy a közművelődés emelésére, a gyermek-nevelés a legelső és nélkülözhetetlenebb feltétel; így Fröbel szerinti gyermekkert felállítását elhatározta. Ezen intézethez szükséges helyiség felépítése, felszerelése és a fentartási költségek azonban oly tetemes összeget vesznek igénybe, hogy az városunk pénztára azt alig bírhatja meg és a Fröbelkerti-hez szükséges épület felállításához csak úgy lehet remény, ha a közművelődés, a népnevelés barátai, pártfogói, segély adományait nem vonják meg tőle. Ismerv azon jóakaratot, buzgóságot, tevékenységet, melyet a művelt nagyközönség a népnevelés iránt tanúsított és folyvást tanúsít: erős bizalommal fordul a város nevében Kovács János polgármester a nagy közönséghez, remélve, hogy kiki tehetségéhez képest járulni fog a nemes czdu intézet megalapításához. Egy aláírási iv lapunk szerkesztőségénél is nyitva áll s mi is felhívunk minden magyar honpolgárt, hogy ne sajnálja filléreit, midőn a legmagyarabb nép gyermekeinek neveltetésére a nemzetiség kér a hazafiságtól áldozatot. Lapunk szerkesztője egy magyar arannyal nyitja meg az aláírást.

— Nagy emigráció. Washington hivatalos adatok szerint az amerikai Egyesült-államokba a mult évben 300 különféle államból 313,339 immigrált. Ezek legnagyobb része angolköböl és németekből áll.

— Necrológ. Bethlenfalvi Nagy Zsuzsanna, maga; férje Barátosi Tóth Zsigmond a közeli s távoli rokonok nevében mély fájdalommal jelenti forrón szeretett anyjának Étfalvi Halmágyi Rózáliának özvegy Bethlenfalvi Nagy Andrásnénak élte 74-ik, özvegységének 38-ik évében f. hó 23-án esti fél 9 órákor történt kimutat.

— A „Vasárnapi Ujság“ május 23-iki száma következő tartalommal jelent meg: Nagy László (arcképpel). — Passio-dalok. (Költemény, Gáspár Imrétől). — A dal-mát irodalomról. Egy újjászülött ország (a japáni uralkodópár, Okubo japáni belügyminister és Szaio japáni tábornok arcképpel) s „A polgárosodás Japánban“ cz. képpel. — A hajdani világrandzserek. Szalay Józseftől. — Egy bogár bölcsője és sirja. — „Az úszó város.“ (Verne regénye, képpel). — Hazaiindulások. (Fővárosi tárcza, Borostyáni Nándortól). — „Vizeinkről.“ — Az öngyilkosságok. — A hétről. — Irodalom és művészet, stb. rendes rovatok.

— Az ev. ref. egyházkerület mai gyűlésén államgondnoknak egyhangulag legid. gr. Teleky Domokos; az igazgató tanács tagjainak: Lészai Ferencz 87, Gyarmathy Miklós 87, Kerekes József 79. Id. gróf Betlen János 82, Id. Elekes Károly 83, Dr. Kolozsvári Sándor 86 szavazattal választattak meg.

Felölös szerkesztő: Békésy Károly.

## Nyilttér.

1—10.

## Üzlethelyiség változtatás.

Eddig a „Kisegítő pénztár“ alatt fenállott fehémémü- és vászonraktáromat jelenleg a régi helyiséggel szemben a „Grand kávéház“ szomszédságában lévő báró Wesselényi Farkasnó házához tettem át. Mit a n. é. közönség szives figyelmébe tisztelettel ajánl

Duha Kristóf.

